

عنوان مقاله:

مفهوم فضا در معماری بومی گیلان

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی افق های جدید در معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سارا صفری اشلیکی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

علی کاظمی - استادیار معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامسر

خلاصه مقاله:

فضا جوهر معماری و شهرسازی دانسته شده است. روند تاریخی تکامل معماری، نشان دهنده تلاش بشر برای شناخت محیط و خلق فضاهایی بوده که تامین کننده ی نیازهای فطری اش باشد. دلبستگی بشر به فضا از ریشه های عمیقی برخوردار است. این دلبستگی از نیاز انسان به ایجاد ارتباط با سایر انسانها که از طریق زبان های گوناگون صورت می پذیرد، سرچشمه می گیرد. در فضای معماری انسان حرکت و زندگی می کند. معماری بومی گیلان نمونه ای از ساخت فضا است که در آن انسان، اقلیم، فرهنگ و نیازهای او نقش اصلی دارد. سلسله مراتب عبور از طبیعت به فضای بسته ی درونی با احترام به طبیعت، آن را به یک معماری کامل بدل کرده است. معماری روستایی گیلان به دلیل واقع شدن در منطقه ای معتدل مرطوب دارای ویژگی های اقلیمی خاص خود است که موجب ایجاد تفاوت هایی در نوع معماری و ساختار بنا در نقاط مختلف آن شده است. این معماری با سبک زندگی و معیشت مردمان گیلان الگوی کاملی از معماری را از منظر اجتماعی بیان می کند که پاسخگوی نیازهای ساکنان خود بوده و تداعی کننده ی مفهوم فضا برای زندگی است. از آنجا که فضای معماری یک فضای ادراکی است باید در ساخت آن نقش انسان را جدی گرفت. نمونه ی به ظاهر ساده از ساخت فضا که در آن فرهنگ، اقلیم، شیوه های معیشتی ارزشمند دانسته شده و در نهایت به خلق فضا انجامیده را می توان به شکل اصیل تر در معماری روستایی یافت که در آن فضا دارای تعریف مشخصی است، الویت با درک فضایی است که در قالب فرم ایجاد می شود. در این تحقیق ابتدا به تعریف فضا در معماری پرداخته می شود و در ادامه با تعریف معماری بومی گیلان به ادراک فضایی در این معماری پرداخته می شود. از آنجایی که معماری مسکونی گیلان به چند دسته تقسیم می شود در این مقاله به بررسی معماری بخش جلگه ای استان پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

فضا، معماری بومی، فضای معماری، گیلان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/380816>

